

spoluvlastníctve predávajúceho s celkovou výmerou predávajúceho XXX XXX m2, pričom v zmysle čl. III. zmluvy kupujúca akceptovala záložné práva evidované na LV špecifikovaných v čl. 1 zmluvy v prospech Gabriela Móczára, nar. 29.6.1973 na základe záložnej zmluvy pod č. V XXX/XX.

3. Dňa 17.12.2012 bola medzi prenajímateľom Y. G., nar. X.X.XXXX a nájomcom - žalobkyňou uzatvorená zmluva o nájme poľnohospodárskych pozemkov predmetom ktorej malo byť prenechanie pozemkov do užívania nájomcovi za podmienok, ktoré konkretizuje zmluva. Vlastník v k. ú G. prenechal nájomcovi do užívania pozemky vedené na listoch vlastníctva evidované na katastrálnom úrade podľa prílohy zmluvy keď súpis parciel o rozlohe cca XX ha tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy (LV č. XXXX parc. č. XXXX/X, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX/XXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX, LV č. XXX parc. č. XXXX, XXXX, XXXX/X,X, XXXX/X,X, XXXX, XXXX, XXXX/X,X,X, LV č. XXXX parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, LV č. XXXX parc. č. XXX/X, XXX/X, LV č. XXXX parc. č. XXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, LV č. XXXX parc. č. XXXX, LV č. parc. č. XXXX, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, LV č. XXXX parc. č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X,X, XXXX/X,X, XXXX/X,X, LV č. XXXX parc. č. XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX/X,X, XXXX/X,X, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X,X, XXXX/X, XXXX/X,X, XXXX/X,X, XXXX, XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX/X,X, XXXX/X LV č. XXXX parc. č. XXXX, LV č. XXXX parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, 6, XXXX/X, XXXX/X,X, XXXX/X, XXXX/X,XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, LV č. XXXX parc. č. XXX, XXXX. V zmysle čl. 2 zmluva mala byť uzatvorená na 20 rokov s výškou dohodnutého nájomného na sumu 35 eur ročne.

4. Prvoinštančný súd poukázal na ustanovenie § 420 OZ a na všeobecné východiská náhrady škody. Uviedol, že v danom prípade sa žalobkyňa žalobou domáhala náhrady škody vo forme ušlého zisku vo výške 4.227,75 eura za rok 2015 keď na nehnuteľnostiach - poľnohospodárskych pozemkoch, ktoré mala mať v prenájme na základe Zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov z 17.12.2012, špecifikovaných v prílohe zmluvy jej mala byť v roku 2015 poškodená a zlikvidovaná slnečnica ročná, ktorú na predmetných pozemkoch mala zasiať žalobkyňa. Vzniknutá škoda vo forme ušlého zisku bola vyčíslená znaleckým posudkom znalca Ing. K. Z. č. XX/XXXX z 17.7.2017, ktorý neobsahoval znaleckú doložku v zmysle § 209 odsek 2 CSP a následne znaleckým posudkom č. X/XXXX z 19.6.2018 totožného znalca. Žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku odvodzovala od nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.12.2012 medzi prenajímateľom Y. G. a nájomcom - žalobkyňou. L. nárok žalobkyne popierala a bránila sa tým, že zmluva o nájme poľnohospodárskych pozemkov bola antidatovaná, pričom táto mala byť spísaná až po uzatvorení kúpnej zmluvy z 28.1.2014 medzi predávajúcim Y. G. a kupujúcou J. S., na základe ktorej malo byť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam prevedené na žalovanú. Žalovaná sa v konaní bránila aj tým, že v roku 2015 predmetné nehnuteľnosti užívala rodina H. a škodu zlikvidovaním slnečnice nespôsobila.

5. Súd posudzoval platnosť zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 17.12.2012 z dôvodu uplatneného nároku žalobkyňou. V konaní bola súdu predložená vyššie uvedená nájomná zmluva, ktorú uzatvoril prenajímateľ Y. G., nar. X.X.XXXX a nájomca D. H., ktorej predmetom bolo prenechanie pozemkov špecifikovaných vyššie do užívania nájomcovi špecifikovaných na 20 rokov s výškou ročného nájomného 35 eur. Na uvedenej zmluve sa nachádza dátum 17.12.2012, pričom podpisy účastníkov zmluvy boli overené až dňa 6.10.2014 na notárskom úrade Z.. C. E. v X.. Žalobkyňa v spore tvrdila, že zmluva bola spísaná a podpísaná dňa 17.12.2012 v advokátskej kancelárii Z.. F. Q. so sídlom v X., keď súdu predložila potvrdenie Z.. F. Q. z 10.5.2017, v ktorom advokátka potvrdzovala, že dňa 17.12.2012 bola v kancelárii vyhotovená Zmluva o nájme poľnohospodárskych pozemkov v katastrálnom území G. na parcelách, ktoré tvorili prílohu zmluvy medzi prenajímateľom Y. G. a nájomcom D. H., ktorá bola evidovaná v protokole vybavených vecí pod č. XX/XXXX a príjmovým dokladom č. XX/XXXX vydaným na meno D. H. a ďalej potvrdzovala, že následne sa mali účastníci zmluvy dňa 6.10.2014 dostaviť do advokátskej kancelárie z dôvodu, že podpisy na zmluve neboli úradne overené. K potvrdeniu príjmový doklad a protokol vybavených vecí nepredložila, keď právny zástupca žalobkyne navrhol v rámci dokazovania uvedené listiny vyžiadať. N. I. H., manžel žalobkyne, pri výpovedi potvrdzoval, že zmluva o nájme pozemkov bola spísaná v roku 2012 u Z.. Q. a táto mala byť overovaná v roku 2014.

6. Oproti tomuto tvrdeniu boli v spore predložené listinné dôkazy zo strany žalovanej a to listová komunikácia advokátskej kancelárie Z.. D. U. z 21.2.2014, 7.2.2014 a 5.3.2014, ktorá konala v mene manželov D. H. a I. H. adresovanej A. S. a Y. G., z ktorej mal súd preukázané, že manželia H. v roku 2012 svojmu odchovcovi Y. G. zakúpili nehnuteľnosti - role. Listina podľa advokátky Z.. U. mala byť spísaná nekvalifikovanou osobou, nie advokátom, prejav vôle zmluvných strán nebol v zmluve správne uvedený, malo ísť o zmluvu v prospech tretej osoby a v zmluve nebola podchytená vôľa strán o zriadení vecného bremena v prospech manželov H.. Z predloženej listiny vyplýva, že Y. G. mal v advokátskej kancelárii dňa 10.2.2014 prehlásiť, že súhlasí, aby manželia H. pozemky, ktoré kúpili na jeho meno užívali do konca roku 2014, zároveň mal uviesť, že do konca roka 2015 vráti kúpnu cenu manželom H., ktorú za neho ako kupujúci vyplatili, čo nemalo byť v zmluve podchytené a taktiež nemalo byť v zmluve podchytené vecné bremeno doživotného práva užívania nehnuteľností. Y. G. mal taktiež súhlasíť s tým, aby dotácia od štátu za 14 ha pozemku bola obdržaná manželmi H.. Z uvedenej komunikácie ďalej vyplýva, že Y. G. dňa 10.2.2014 v advokátskej kancelárii Z.. U. mal zamlčať, že s nehnuteľnosťami nakladal, že medzi Y. G. a A. S. boli uzavreté určité obchodné transakcie a za tým účelom vyzvala advokátka A. S. prejednať ďalší postup ohľadom platnosti zmlúv, užívania nehnuteľnosti v roku 2014 a ohľadom dotácie za rok 2014. Z komunikácie z 5.3.2014 adresovanej advokátskou kanceláriou Z.. U. A. S. mal súd preukázané, že manželia H. vyhlásili, že 14,96 ha pozemkov v kat. úz. G., ktoré zakúpili pre odchovanca Y. G., budú aj v hospodárskom roku 2014 užívať s manželkou so súhlasom Y. G. na základe písomného prehlásenia v advokátskej kancelárii Z.. U. a dohody, ktorú uzavrel Y. G. s manželmi H. dňa 10.2.2014 s tým, že manželia H. jesenné práce v roku 2013 na pozemkoch uskutočnili a v ďalších prácach chcú naďalej pokračovať. Uvedená písomná komunikácia bola spísaná pod hlavičkou advokátskej kancelárie a nenachádza sa v nej zmienka o tom, že by vyššie uvedené pozemky boli v roku 2012 Y. G. prenajaté žalobkyňi, oproti tomu z nich však vyplýva práve skutočnosť, že žalobkyňa sa až v priebehu týchto jednaní v roku 2014 dozvedela, že Y. G. uvedené pozemky predal, ktorá skutočnosť vyplýva z listu zo dňa 21.2.2014. Uvedené skutočnosti potvrdzovala aj výpoveď svedka Y. G. na pojednávaní konanom dňa 6.7.2018, keď svedok spontánne vypovedal a potvrdzoval, že nájomná zmluva so žalobkyňou bola spísaná so spätným dátumom k roku 2012 v X. u Z.. Q., ktorá podľa jeho výpovede mala byť spísaná v roku 2015, pričom jednoznačne vypovedal, že pred rokom 2013 žiadnu nájomnú zmluvu so žalobkyňou neuzavrel, keď ku svojej výpovedi z roku 2015 na polícii vo vzťahu k nájomnej zmluve vypovedal, že: „H. sa mu vyhrážali, že musí povedať to, čo mu nariadili“. Uvedené skutočnosti svedok G. viackrát potvrdil tak v čestnom vyhlásení z 18.2.2016 ako aj v zázname o podaní vysvetlenia z 16.1.2015, keď tvrdil, že zmluva zo dňa 17.12.2012 bola podpísaná so spätným dátumom ku dňu 17.12.2012 niekedy v júni alebo júli 2014. Súd mal preukázané z pripojeného rozhodnutia súdu 14Ps/6/2014 -34 z 23.4.2015, že svedok Y. G. bol čiastočne obmedzený v spôsobilosti nakladať s akýmkoľvek vlastným majetkom, akýmkoľvek spôsobom, t.j. ho scudziť, zameniť zaťažiť, uzatvárať, zmluvy o pôžičke a zmluvy o úvere a nakladať s finančnými prostriedkami prevyšujúcimi pri jednorázovom úkone sumu 5 eur, mesačne 40 eur na návrh D. H. doručenej súdu dňa 28.8.2014 (t. j. po zistení žalobkyne, že menovaný nehnuteľnosti previedol), ktorá bola menovanému ustanovená za opatrovníčku a rozsudok nadobudol právoplatnosť až dňa 18.5.2015. Zo znaleckého posudku S.. H. č. XX/XXXX z X.X.XXXX (z pripojeného vyšetrovacieho spisu) mal súd preukázané, že Y. G. je nespôsobilý vykonávať majetkovoprávne úkony, avšak ostatné úkony je spôsobilý vykonávať a schopnosť správne pochopiť obsah a význam písomností a rozhodnutí je zachovaná u menovaného ak sú podané jednoduchou formou. Z tohto dôvodu súd výpoveď svedka považoval v tomto smere za hodnovernú. Skutočnosť, že nájomná zmluva nebola podpísaná v roku 2012 podporne potvrdzuje aj návrh žalobcu Y. G. v zastúpení opatrovníčkou D. H. z 12.10.2015 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z 29.1.2014 a iné, v ktorom opatrovníčka navrhovateľa nevyslovuje žiadnu zmienku o existencii takejto nájomnej zmluvy. Na základe daných skutočností a za situácie, že pri všetkých jednaniach žalobkyne týkajúcich sa sporných nehnuteľností (za ktoré si žiada náhradu ušlého zisku za rok 2015) bez akejkoľvek zmienky o zmluve o nájme poľnohospodárskych pozemkov z 17.12.2012, za situácie keď žalobkyňa v roku 2014 cestou advokátskej kancelárie Z.. U. sa snažila o vrátenie nehnuteľností zakúpených pre Y. G., bez zmienky o akomkoľvek nájomnom vzťahu mal súd predbežne preukázané, že takáto zmluva bola uzatvorená najskôr v októbri 2014. Za danej situácie súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania o výsluch svedkyne Z.. Q. a predloženie protokolu vybavených vecí č. XX/XXXX a príjmového dokladu č. XX/XXXX, vzhľadom na skutočnosti jednoznačne vyplývajúce z listovej komunikácie Z.. U. a vykonaných dôkazov a to výsluchu svedka G. a jeho opakovaných tvrdeniach ohľadom antidatovania nájomnej zmluvy uzatvorenej so žalobkyňou ako aj vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že škodu mala spôsobiť žalovaná.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní nebolo sporné, že dňa 28.1.2014 bola medzi predávajúcim Y. G. a kupujúcou J. S. uzatvorená kúpna zmluva ktorej premetom bol prevod vlastníckych práv k parceliam špecifikovaným v uvedenej kúpnej zmluve, súd mal preukázané vlastnícke právo žalovanej k užívaniu predmetných nehnuteľností od januára 2014. Zo zmluvy o nájme poľnohospodárskych nehnuteľností z 21.1.2014 uzatvorenej medzi prenajímateľom Y. G. a nájomcom spoločnosťou G. s.r.o., ktorej jedným z konateľov bol A. S. mal súd preukázané, že prenajímateľ dal nájomcovi do prenájmu poľnohospodárske pozemky s výmerou plochy XX,XX ha špecifikované v prílohe zmluvy na dobu od 2014 do 2024, ktorá zmluva nebola žalobkyňou taktiež spochybnená. Za danej situácie žalovaná uzatvorením vyššie uvedenej kúpnej zmluvy vstúpila do nájomného vzťahu, ktorý vznikol 21.1.2014 medzi Y. G. a G. s.r.o.. Pre všeobecnú úpravu náhrady škody je významným prvkom protiprávnosť. Protiprávnosť sa môže dôvodzovať z toho, že konaním bolo porušené určité právo alebo záujem chránený právom. V prevažujúcom ponímaní protiprávnosť predpokladá faktické správanie (konanie alebo opomenutie), ktoré porušuje právnu povinnosť. Z toho vyplýva, že protiprávnosť možno spájať len so správaním sa osoby. V danom prípade súd nemal preukázané protiprávne konanie žalovanej, keď dôkazné bremeno preukázania protiprávneho úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Žalobkyňa v konaní nepreukázala protiprávne konanie žalovanej (nepreukázala tvrdenia o tom, že žalovaná protiprávne užívala nehnuteľnosti v roku 2015 pričom ani za situácie a predpokladu, ak by súd konštatoval predbežne, že nájomná zmluva so žalobkyňou bola uzatvorená v roku 2012 žalobkyňa nepreukázala, že žalovaná uvedené pozemky užívala, keď svedok H. vypovedal, že nevie navrhnúť svedkov, ktorý by potvrdili okrem neho a žalobkyne užívanie daných nehnuteľností žalovanou). Taktiež dôkazné bremeno tvrdenia, že škoda vznikla a aký je jej rozsah zaťažoval žalobkyňu, keď sama potvrdila vo svojej výpovedi, že slnečnicu poškodil A. S., (ktorý ako konateľ G. s.r.o. mal taktiež uzatvorenú nájomnú zmluvu s prenajímateľom Y. G. na poľnohospodárske pozemky), a teda v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že škodu vo forme ušlého zisku spôsobila žalovaná s poukazom na nájomnú zmluvu zo dňa 21.1.2014 so spoločnosťou G. s.r.o.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP s poukazom na § 262 odsek 1 CSP. keď žalovaná bola v spore v plnom rozsahu úspešná. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Zistený skutkový stav právne odôvodnil podľa ustanovení § 420 ods. 1, 2, 3, § 126 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

10. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Poukázala na to, že svoj nárok na ušlý zisk odvodzuje od porušenia povinnosti žalovanej ako vlastníčky nehnuteľnosti zabezpečiť nerušený výkon užívacieho práva z titulu nájomnej zmluvy zo dňa 17.12.2012 s poukazom na skutočnosť, že kúpnu zmluvu zo dňa 28.01.2014 previedol prenajímateľ Y. G. vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom nájomnej zmluvy zo dňa 17.12.2012, na žalovanú, ktorá vstúpila do právneho postavenia prenajímateľa, resp. pôvodného vlastníka, z ktorého dôvodu je žalovaná viazaná zmluvou o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 17.12.2012. V tomto smere poukázala na výpoveď žalovanej z pojednávania uskutočneného dňa 08.06.2018, kedy žalovaná na otázku právneho zástupcu „kedy začala obhospodarovať pozemky špecifikované v žalobe“ žalovaná uviedla „...pozemky sme začali užívať ako náhle bola uzatvorená kúpna zmluva“. Vzhľadom k následnému vyjadreniu žalovanej, týkajúceho sa rozporu v jej výpovediach, konkrétne že predmetné pozemky užívala s výnimkou roku 2015, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie je účelové.

11. Vo vzťahu posudzovaniu platnosti zmluvy zo dňa 17.12.2012 súdom navrhla výsluch Z.. F. Q. k okolnostiam spisovania zmluvy o nájme. Zamietnutím návrhu na výsluch uvedenej osoby prišlo porušeniu právna na spravodlivý proces.

12. Poukázala na znížený intelekt Y. G. a jeho výpovede pred policajným orgánom a súdom, pričom považuje jeho svedeckú výpoveď za zmätočnú a účelovú v snahe napomôcť v spore žalovanej. Je dlhodobo manipulovaný. Z obsahu napadnutého rozsudku nebolo zrejmé, ktorú z rozporných výpovedí Y. G. si súd osvojil. Na nájomnú zmluvu so spoločnosťou G. s.r.o. súd nemal prihliadať z dôvodu koncentrácie. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

13. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Odvolací súd konštatuje správnosť odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil. Odvolací súd v nasledujúcom obsahu (byť viazaný odvolacími dôvodmi) zdôrazní správne úvahy prvoinštančného súdu a doplní odôvodnenie svojimi argumentmi.

17. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

18. Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk.

19. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009).

20. Predpokladom úspešne uplatneného nároku žalobcom v konaní o náhradu škody je preukázanie, že škoda vznikla, škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil a zodpovedá za ňu úplne alebo z časti žalovaný a tým, že medzi protiprávnosťou a vznikom škody existuje príčinná súvislosť.

21. Skutkové závery súdu prvej inštancie ohľadne času (skutočného) podpísania zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov medzi žalobkyňou a osobou Y. G. v zmluve uvedeným dátumom podpisu 17.12.2012 v roku 2014 odvolací súd považuje za správne, pričom uvedené skutkové zistenia sú presvedčivo zistené nielen z výpovede Y. G., ale aj skutočností, že ju v inom konaní v roku 2015 v žalobe opatrovníčka Y. G. - žalobkyňa vôbec nespomenula.

22. Pre vecnú správnosť je však v celom prípade potrebné poukázať na (súdom prvej inštancie zistený) ďalší dôvod neúspechu žalobkyne v tomto konaní. Odvolací súd poukazuje na obsah žaloby, v ktorom v súlade s procesnou povinnosťou žalobcu bol (pravdivým a úplným) opísaním rozhodujúcich skutočností vymedzený obsah základnej línie skutočností, ktoré podľa názoru žalobcu zakladali zodpovednosť žalovanej za škodu žalobkyne. Uvedená línia bola žalobkyňou prezentovaná slovami, že „v roku 2015 som na predmetných nehnuteľnostiach zasiala slnečnicu ročnú, ktorá bola po zasiatí poškodená a zlikvidovaná žalovanou“. V ďalšej špecifikácii poukazovala na to, že žalovanej posielala niekoľko výziev na zdržanie sa užívania predmetných nehnuteľností. V žalobe absentovali tvrdenia o špecifikácii tvrdenej skutočnosti, že žalovaná zlikvidovala slnečnicu ročnú. Z uvedeného bolo podľa žalobkyne potrebné prijať záver, že škodu mala spôsobiť sama žalovaná.

23. Záver prvoinštančného súdu týkajúci sa nepreukázania, že škodu žalobkyne spôsobila žalovaná bol správny a rozhodujúci. Hoci žalovanou bola J. S., v priebehu konania sama strana žaloby spochybnila svoje (rozhodujúce) tvrdenie v línii relevantných skutočností, o ktoré opierala svoj mimozmluvný záväzok (z náhrady škody) voči žalovanej, pretože jednak nevedela preukázať, že škodu žalovaná spôsobila a jednak z tvrdení žalobkyne vyplynulo, že nie je si istá tým, kto vlastne mal škodu na poľnohospodárskych pozemkoch spôsobiť. Základná línia zodpovednosti za vzniknutú škodu tak preukázaná nebola.

24. Odvolací súd vzhľadom na odvolacie dôvody žalobcu dodáva, že súd v konaní rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov pripustí vykonať a ktoré nie. Otázka potreby pripustenia dôkazu súvisí s tým, či návrh na konkrétne dokazovanie je relevantným prostriedkom procesného útoku, či obrany, resp. či smeruje k dokazovaniu takej skutočnosti, ktorá je pre konanie dôležitá.

25. Zisťovanie skutkového stavu, ktorý je pre súd základom jeho rozhodnutia, možno označiť za jednu z najdôležitejších a najnáročnejších činností súdu vôbec. Súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Významné povinnosti patria v rámci dokazovania aj účastníkom konania. (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 693 s.).

26. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde (§ 185 ods. 1). Súd musí dbať na to, aby nevytlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 700 s.).

27. Súd prvej inštancie nepripustil vykonanie žalobkyňou navrhnutého dôkazu, výsluchom JW. aj v súlade so zásadou hospodárnosti. Predmetom dokazovania v konaní pred súdom je všetko to čo je podstatné preukázať pre rozhodnutie vo veci samej. Neznamená to však, že dokazovanie sa bude týkať všetkých skutočností, ktoré boli stranami tvrdené a ku ktorým boli návrhy prostriedkov procesného útoku a obrany realizované. Inými slovami, záver o neúspechu v konaní (zamietnutí žaloby) by bol platný aj v prípade, ak by žalobkyňa preukázala (prostredníctvom výpovede Z. Q.), že zmluva bola v skutočnosti podpísaná v roku 2012.

28. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

29. Pokiaľ išlo o odvoláciu námietku smerujúcu k nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal z výpovede svedka Y. G. odvolací súd poukazuje na to, že svedecká výpoveď tejto osoby nemôže byť pri zozbieraní poznatkov o predmete dokazovania vylúčená len v dôsledku, že uvedená osoba bola obmedzená spôsobilosťou na právne úkony. V procese dokazovania (fáze hodnotenia dôkazov) je potrebné prihliadnuť na celú mozaiku a vyhodnocovať všetky dôkazy jednotlivo a vo svojom súhrne navzájom, čo prvoinštančný súd realizoval, pričom sa priklonil (berúc v úvahu čiastočnú rozpornosť niektorých prejavov svedka) k svedeckým prejavom, ktoré boli učené bezprostredne a priamo pred súdom.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty odvolací súd rozsudok ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

31.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania inak úspešnej strane konania žalovanej, pretože v odvolacom konaní jej trovy konania nevznikli a tieto ani neboli uplatnené.

33. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).